

VVA Berichten

Redactie-adres: *Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen*
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

december 2014 nr. 111

Kerstmis 2014

Het zindert...
Stilte en afwachtendheid zijn voelbaar.
Van groot tot klein,
We wachten...

Wat voel ik me weer jong en klein
Wachtend op mijn mooiste cadeau
Wetende dat het me zal vervullen met warmte
En met mij, iedereen...

Tot diep in mijn hart ben ik geroerd.
Zo eerlijk en puur
En ik weet dat het niet mooier kan zijn
Het licht, het meest heilige, het nieuwe leven.

Nora Kanters

*Het bestuur en de redactie wensen de leden
Een Gelukkig Kerstfeest en een Voorspoedig Nieuwjaar*

Van de redactie.

Voor de dertigste maal verschijnt er een kerstnummer van de VVA-berichten. Ditmaal hebben we een ontroerend gedicht opgenomen van Nora Kanters waarin zij preludeert op het nieuwe leven dat aanstaande is.

Door veel leden zijn de verschillende kerstnummers gelezen, maar van die leden zijn er ook al veel waarvan wij afscheid hebben genomen. Op 22 september 2014 is ons trouwe lid Marina Laboyrie overleden. Over haar kunt u op pagina 2 een 'au revoir' lezen. Dat Marina een buitengewoon mens was, blijkt wel uit het feit dat over haar een groot artikel verscheen in Trouw van 27 oktober 2014, waarin zij omschreven werd als 'magneet voor mensen'.

Op 13 november 2014 is Jean Lambert Weesie ons ontvallen. Op pagina 4 treft u over hem een *in memoriam* aan. Als altijd hebben we ook weer ruimte ingericht voor een kerstverhaal. Ditmaal staat er op pagina 2 een verhaal geïnspireerd door verhalen van kinderen in een boekje dat onder leiding van mevrouw M.Th. Lajarrige, hoofd van de school in Chaussenac in 1989, werd geschreven. 'De la paroisse à la commune Chaussenac-Cantal' werd in 1990 bekroond met de eerste prijs door het Concours National de l'Histoire de Demain.

In dit nummer vindt u op pagina 3 en 4 een verslag van onze algemene ledenvergadering die wij op 6 september 2014 tijdens ons lustrumweekend in Amersfoort hebben gehouden.

Contributie 2015

Omdat ook ditmaal geen verhoging van de contributie is vastgesteld, blijft alles bij het oude.

De bedragen zijn: € 30,-- per jaar als gezinscontributie en € 20,-- per jaar voor een alleenstaand lid. Bij deze VVA-berichten is een contributierekening gevoegd waarop het te betalen bedrag staat vermeld.

Onze penningmeester heeft graag dat u dat tussen 1 en 31 januari 2015 overmaakt.

Twee verschillende Kerstfeesten voor Pierre Tarrieu

Pierre Tarrieu woonde met zijn vrouw Catharine, zoontje Antoine, dochtertje Marie en een hond in een met stro gedekt hutje van het dorp Chaussenac. De muren zijn met leem bepleisterd. Er is een smalle deur en een klein raam, voorzien van twee tralies. Op het ommuurde stukje grond groeien wat armzalige sprieten. Links is een moestuintje voor het kweken van wat groente, rapen en bonen. Achter het huisje is een akkertje.

Niet ver weg woont de familie Chassang en aan de overkant van de weg de families Fialex, Roche en Brunet.

Het hutje van Pierre bestaat uit één vertrek. De vloer is betegeld. Aan de zwartberoete zolderbalken hangt een lantaarn en manden met knotten hennep en gedroogde bonen.

Rond de grote schouw komt het gezin bij elkaar. In een hoek het dichtst bij de schouw staat het bed van de kinderen, onder de trap naar de zolder het bed van de ouders, een eenvoudige strozak. In een kist in de hoek is het armzalige linnengoed van het gezin opgeborgen. Er naast liggen twee dorsvlegels, een sikkels en wat ander gereedschap. In het midden van het vertrek een kleine tafel van kierende planken en een paar wankelende banken.

Het gezin van Pierre Tarrieu is niet het enige dat in kommervolle omstandigheden leeft, de armoede omstrekt het einde van de 18^e eeuw was algemeen in de Cantal.

Om toch met Kerstmis vlees op tafel te hebben, besluit Pierre in het bos, waar veel wild rondloopt, een aantal strikken te zetten om daarmee wellicht een konijntje te vangen. Dat is riskant, want de jacht is voorbehouden aan August Planchard, de heer van Cussac, en als hij gesnapt wordt, volgt er straf in de vorm van extra belasting. Hij heeft geluk want in een van de strikken zit een flink konijn, dat hij onopgemerkt mee naar huis kan nemen. Slachten doet hij zelf en op Kerstavond eet het gezin van heerlijk gebraden konijnenboutjes. De nachtmis wordt bijgewoond in de St. Etiennekerk in Chaussenac waar abbé Dabertrand voorgaat.

De eerste dagen in 1788 was de vorst streng en de daaropvolgende lente was het zo droog, dat geen zaad wilde ontkiemen. De boeren vroegen de abbé een processie te houden om regen af te smeken. De abdis van Brageac, eigenaresse van de parochie van Chaussenac stemde grootmoedig toe. De regen is inderdaad gekomen, maar in de vorm van stortbuien. Een enorm noodweer vernietigde de akkertjes van Pierre en de hooivoorraad. Zijn beste koe wordt door de bliksem getroffen.

Pierre besluit met een paar andere uit het dorp te gaan werken in een bakkerij in Madrid. Begin september 1788 vertrekt hij. Het is hard en lang werken, maar het levert wel een spaarcentje op.

Wat zijn achtergebleven vrouw met haar twee kinderen meemaken is

nauwelijks voor te stellen. De kinderen worden op het kasteel van August Planchard ondergebracht om daar voor een hap eten te werken.

In 1789 (het jaar van de angst) breekt de revolutie uit.

Als Pierre zo'n vijf jaar in Madrid gewerkt heeft, besluit hij in juni 1793 naar Chaussenac terug te keren. Met hard werken heeft hij een aardig spaarcentje verdiend, zodat hij zelfs te paard naar zijn woonplaats kan terugkeren.

De kinderen worden van het kasteel teruggehaald. Een paar maanden later kan het gezin een nieuw huis betrekken met een sterk dak en zware "lauzes".

Pierre kijkt uit naar het Kerstfeest dat hij na vijf jaar weer samen met zijn gezinnetje kan vieren. Hij kan het zich veroorloven dat feestelijker te vieren dan in 1788. Uit het bos heeft hij een bescheiden sparrenboompje gehaald, dat thuis bij de schouw wordt geplaatst en versierd wordt met kaarsjes en ballen. Bij de slager in Chaussenac heeft hij confit de canard besteld en als volleerd bakker weet hij heerlijk brood te bakken. Als toetje bij het kerstmaal schotelt hij de familie 'le gâteau à la brouche' (de taart van het braadspit) voor.

De nachtmis wordt bijgewoond in de kerk van Brageac, want de geestelijken van de St. Etiennekerk waren gevlucht voor het revolutionaire bewind.

Al met al werd het na 5 moeilijke jaren een Gelukkig Kerstfeest.

Au revoir Marina Laboyrie

Op 22 september belde Miep Laboyrie mij op om me te vertellen dat haar schoonzusje Marina Laboyrie was overleden

De laatste maal dat wij haar als VVA'ers meemaakten was op zondag 17 november 2013 tijdens onze najaarsvergadering in 'De Duiventil' in De Bilt. Niet ver daar vandaan hebben op 30 september 2014 acht leden van onze vereniging afscheid van haar genomen in de aula van het crematorium 'Den en Rust' in Bilthoven. In dit prachtig in de bossen gelegen crematorium waren veel familieleden van Marina, kennissen en vrienden bij elkaar gekomen om, zoals neef Thijs dat formuleerde: het afscheid te vieren. De aula was te klein om alle mensen te kunnen laten zitten, die van deze sympathieke vrouw afscheid wilden nemen.

De overlijdenscirculaire opende met de volgende eigenschappen van Marina: *betrokken, trouw, sterk, humorvol, flink, sociaal, verrassend, eigenzinnig, hartelijk en onafhankelijk*. Kwalificaties die een goed beeld geven van deze vriendelijke vrouw.

Miep opende de herdenking met het spelen van een pianostuk van Satie op de vleugel. Daarna werd er leuk beeldmateriaal getoond van haar werk als directrice in de kindercrèche in Hilversum.

Vele sprekers volgden. Een spreekster merkte op dat ze altijd naar mogelijkheden zocht en dienstbaar was aan iedereen. Pieter Laboyrie belichtte haar betrokkenheid bij de VVA. Dat moge ook blijken uit haar deelname aan onze activiteiten zoals de Frankrijkreizen, waarvan zij er aan zeven deelnam, de voorjaarsbijeenkomsten en algemene ledenvergaderingen. Tijdens ons verblijf in Mauriac in 2008 deden we op de familiedag Escladines aan, waar de boerderij staat van waaruit de Laboyries naar Nederland vertrokken. Zowel Marina als Miep vonden het geweldig dit brok eeuwigheid weer eens te zien. Het was aandoenlijk om die twee gade te slaan toen ze met de jonge boer die nu in dit huis woonde, in gesprek kwamen. Hieruit sprak de overtuiging dat sommige mensen het belangrijk vinden om zo nu en dan weer eens terug te komen bij hun roots.

Marina heeft nu de rust gekregen na een lang en goed besteed leven.

Wiet Jossso

Notulen Algemene Ledenvergadering van de VVA op 6 september 2014 in het Princess Hotel te Amersfoort

Aantal aanwezigen: 27

Afwezig met bericht: Rivka Peyra, Harry en Henny Serieese.

1. Opening.

Om 20.35uur opent onze voorzitter Frits Lammerts de vergadering en heet iedereen van harte welkom. Daarvoor is eenieder, druppelsgewijs, in de loop van de middag aangekomen in het schitterend gelegenheid hotel in de Amersfoortse bossen, hebben we een drankje genoten op het terras en vervolgens een smakelijke maaltijd genoten. Frits geeft aan dat de najaarsvergadering traditiegetrouw in november gehouden wordt maar dat deze dit jaar, in verband met het lustrum, naar september is verzet. Deze verschuiving heeft het voordeel van een grotere kans op mooi weer tijdens ons lustrumweekeinde. Deze aanname wordt meteen bewaarheid; we hebben het hele weekeinde schitterend weer met aangename temperaturen. Frits gaat in op 30-jaar VVA waarin een gemêleerd gezelschap voor het leven vrienden is geworden en waarin we mooie bijeenkomsten en reizen hebben meegemaakt en een ongekende genealogische verdieping van de kennis over onze Auvergniaanse voorouders is gerealiseerd. Een en ander is minutieus vastgelegd in de VVA berichten en verschillende edities van "Ketellappers, koperslagers en parapluverkopers uit Auvergne in Nederland". Recent is van de laatstgenoemde zelfs een digitale versie verschenen. Ook zijn de Jaarverslagen en de Lustrumboekjes, dit jaar ook weer schitterend geschreven, vormgegeven en uitgegeven door onze onvolprezen secretaris Wiet Josso, een indrukwekkend monument. Frits stipt aan dat alleen hij en Max Laboyrie nog over zijn als "founding fathers" van het eerste uur en illustreert hiermee dat alles vergankelijk is behalve de VVA. Hij spreekt daarom de verwachting uit van voortbestaan van de VVA voor een volgende 30 jaar.

2. Ingekomen stukken

Rivka Peyra heeft zich helaas moeten afmelden in verband drukke werkzaamheden. Harry Serieese en Henny zijn ziek en kunnen helaas ook niet komen.. Gelukkig krabbelen ze alweer wat op. Verder is uitgebreide e-mail en briefwisseling geweest met de firma Besseling en het Princess hotel over de organisatie en realisatie van dit lustrumweekeinde.

3. Notulen van de Algemene ledenvergadering van 17-11-2013

Gepubliceerd in de VVA berichten nummer 107. Er zijn tekstueel en inhoudelijk geen op- of aanmerkingen.

4. Jaarverslag 2013 van de secretaris

Het jaarverslag 2013 ligt op de tafels ter inzage. Wiet heeft, in tegenstelling tot vorige jaren, in sombere bewoordingen de toekomst van de VVA benoemd maar ook de diverse wetenswaardigheden van het clubjaar beschreven.

Nel Balkenende is ons op 6 juli 2014, op 90-jarige leeftijd overleden en zij wordt liefdevol gememoreerd. Frits en Virginie Lammerts waren bij de uitvaart. Ook zijn Kiek Laboyrie-van der Zeeuw en mevrouw G.L. Lestrade overleden in 2013 en worden met liefde herdacht. De vereniging telde in 2013 78 leden (2012; 88, 2011; 96).

5. Financieel verslag penningmeester 2013

Voor de ledenvergadering presenteert penningmeester Harry Delpout het financieel verslag 2013, de begroting 2014 en realisatie 2014 tot 6 augustus 2014,

Voor 2013 zijn de gerealiseerde ontvangsten en uitgaven in balans op € 5583,10, staat op de betaalrekening € 719,50 en op de spaarrekening € 2733,63. Voor 2014 zijn de gerealiseerde inkomsten € 4358,87 en uitgaven € 368,45. Hier zijn de uitgaven tav de lustrumviering nog niet in verdisconteerd. De penningmeester wordt hartelijk bedankt voor zijn inspanning.

6. Verslag kascommissie

De boeken van 2013 zijn gecontroleerd en goed bevonden door Paul Luscuere (voor Anneke Cinqualbré) en Virginie Lammerts-Limbortie. De vergadering heeft geen vragen. De kascommissie wordt hierop eervol decharge verleend.

7. Begroting 2015

De begroting 2015 qua inkomsten en uitgaven is in evenwicht op € 1725 waarbij inkomsten van contributie, bijdragen voor de voorjaarsbijeenkomst en najaarsbijeenkomst de kosten dienen te dekken van de VVA berichten, internet, voorjaars- en najaarsbijeenkomst en bankkosten.

8. Benoeming kascommissie

Virginie Lammerts-Limbortie is aftredend na 2 jaar het financieel verslag van de vereniging te hebben gecontroleerd. Voor haar in de plaats wordt Ilonka Luscuere bereid gevonden in de kascommissie plaats te nemen samen met Anneke Cinqualbré.

9. Verkiezing bestuurslid

Frits Lammerts is aftredend voorzitter en Hanne Sons is aftredend bestuurslid werkgroep genealogie. Ze geven te kennen zich weer herkiesbaar te stellen. Er hebben zich geen tegenkandidaten gemeld. Onder luid applaus worden Frits en Hanne opnieuw geïnstalleerd voor een volgende bestuurstermijn.

10. Voorjaarsbijeenkomst

Jan Derksen meldt dat er in het voorjaar 2015 weer Passiespelen worden gehouden in Tegelen (van 10 mei tot 18 september 2015; <http://www.passiespelen.nl/>). Hij stelt voor een passende datum te kiezen in het voorjaar en een fraaie voorjaarsbijeenkomst te organiseren waarbij aspergegerechten natuurlijk niet zullen ontbreken. De vergadering is zeer enthousiast, mede door de geweldige ervaring die velen nog in herinnering hebben van 10-, maar voor sommigen ook 5 jaar geleden.

11. Rondvraag

Harry Delpeut stelt voor dat leden foto's van bijeenkomsten, reizen en andere evenementen van de VVA in gaan inbrengen bij Jan Mulder, onze webmaster, zodat die ze op onze website kan zetten. Nadere details hieromtrent zullen gepubliceerd worden in een van de volgende VVA-berichten

12. Sluiting

Verder niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om 21.15 uur de vergadering.

PM Laboyrie

13 september 2014

IN MEMORIAM JEAN WEESIE

Wij ontvingen het droeve bericht dat *Jean Lambert Weesie* op 13 november 2014 is overleden. Tien jaar geleden op 23 december 2004 heeft hij afscheid moeten nemen van zijn lieve vrouw Ada, waarmee hij een liefdevolle en hechte eenheid vormde.

Het echtpaar was lid van de VVA vanaf 1986. Jean had veel belangstelling voor de genealogie. Hij heeft intensief speurwerk verricht en wist dat de naam *Weesie* was afgeleid van *Vaissier*, *Veyssiere* of *Vayssier*. Een verzoek van zijn vader in 1954 om de naam te veranderen in het originele *Vaissier* werd niet gehonoreerd.

Jean heeft in de loop der tijd veel documenten van de familie opgespoord en die documenten zoals aktes, bidprentjes en Koninklijke onderscheidingen nauwkeurig gebundeld in een dikke map. Nauwgezetheid dat zat hem in zijn aard en dat had hij in zijn werk als landmeetkundige ook altijd in praktijk gebracht.

Jean toonde zich altijd een warme persoonlijkheid die de vriendelijkheid zelve was. Altijd een goed humeur en op zijn tijd een kwinkslag.

Binnen onze vereniging ontpopte hij zich samen met Ada tot een actief stel dat aan veel activiteiten van de vereniging zoals vergaderingen, voorjaarsbijeenkomsten en Frankrijkreizen deelnam. De laatste reis waaraan ze samen hebben deelgenomen was in 2004 in 'Le Grand Panorama' in Lac Chambon. Ook toen hebben we een familiedag gehad waarbij de familie Weesie weer Ally aandeed, uit welke omgeving een Vaissier vertrok naar Nederland. Daar stond zelfs een bank die was geschonken door een Hollands familielid Vaissier.

Zoals al eerder vermeld vormden zij een hecht paar, dat in voor- en tegenspoed elkaar bijstond.

De laatste reis waarvoor Jean had ingeschreven was die naar Sevrier in de Haute Savoye en daar heeft hij nog van genoten.

Het overlijdensbericht draagt als opschrift: "***Doe ze allemaal de groeten.***" En dat was Jean ten voeten uit: Een vriendelijke man die voor iedereen een goed woord over had en zo zullen wij hem blijven herinneren.

Wiet Josso